

hvad min forgænger har lavet: Næ, den aftale, som er i de to lovforslag, og så de aftaler, vi har indgået, ligger i en lige forlængelse af befolkningens ægte interesse for dette naturområde.

Det er jo et eksempel på, at vi skal diskutere igen og igen, at befolkningen ikke vil være med til det her. Nej, men de indgår jo i hvert fald de aftaler hernede, hvis man møder dem i dialog, tillid og respekt og i et medejerskab. Og jeg er glad for, at vi – når Sønderjyllands Amt bekræfter den aftale, vi har indgået, som selvfølgelig politisk skal bekræftes igen i Amtsrådet – har kunnet indgå den aftale om køb af Magisterkogen.

Jeg vil bare sige, at vi ikke på noget tidspunkt gør anstalter til at lave ændringer i den linje, vi har lagt om, at den lokale befolkning skal indtages. Jeg skal minde om alle de år, hvor der ikke var mulighed for at lave en eneste aftale i Tønder Marsk, og hvor man ikke havde et eneste samarbejde, hvor man fik løst det her. Nu har vi lavet aftale med Tønder Kommune, forhåbentlig følger flere lodsejere efter, de er interesseret, nu skal vi bare have teknikken og juraen til at gå op i en højere enhed, og amtet har nu indvilliget i at sælge det her område til staten.

Det er en så positiv udvikling, at vi næppe kan ønske os det bedre i forbindelse med behandlingen af de to lovforslag. Man skal bare hele tiden huske, at det jo også skyldes, som er i området, og at de oplever, at de har en indflydelse, og at de har et medejerskab til den politik, der føres.

Jeg blev spurgt: Hvorfor er Dansk Ornitologisk Forening ikke klageberettiget? Jeg må gå ud fra, at det var det, der var spørgsmålet, for Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet er jo.

Lovforslaget lægger op til en tilnærmelse af lovens klagerregler til naturbeskyttelsesloven. De gældende klagerregler er fra 1988, altså før vedtagelsen af naturbeskyttelseslovens gældende regler, der kom til i 1999. Når vi ikke lægger op til en fuldstændig harmonisering, skyldes det først og fremmest, at TønderMarskbeskyttelsesloven ikke er landsdækkende, det siger jo sig selv af navnet, men kun i anden sammenhæng omfatter en lille del af landet. Det er derfor naturligt at lægge hovedvægten på de klageberettigede foreningers lokale tilknytning. Vi har dog ikke fundet det rigtigt at begrænse den klageret, som i 1988 blev tillagt f.eks. Danmarks Naturfredningsforening.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, vi i dag har haft en god debat om de her to forslag, og jeg vil håbe, at det her vil være, skal vi sige, et eksempel på, at det i hvert fald betaler sig, at man indgår i den slags aftaler med hinanden. Vi har den diskussion om, hvem der har æren for hvad og hvordan og hvorledes, som jeg jo synes hr. Frode Sørensen var lidt inde på i starten, men om den vil jeg bare sige, at jeg synes, vi skal blive enige med hinanden om, at de, der i virkeligheden har den største ære af det her, jo er de mennesker, der har gået og plejet det område; det er de mennesker, der bor dernede. Og så synes jeg og håber, vi alle sammen kan hilse den udvikling velkommen, der er her, hvor vi går ind og laver de aftaler og går ind og sikrer de områder, hvor også fuglene vil få langt bedre muligheder for at trives og yngle osv.

Så jeg håber altså, det her vil føre frem til et rigtigt godt resultat for os alle sammen.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Først vil jeg lykønske min sønderjyske kollega med købet af Magisterkogen. Det er dejligt, at det er lykkedes, og jeg håber, at det vil lykkes at købe rigtig mange hektarer, efterhånden som de kommer til salg i tiden fremover, også dem, der for øjeblikket ejes af private folk.

Så er jeg enig med miljøministeren i det med befolkningens ægte interesser. Ja, nu er folk jo forskellige, og interesser kan være forskellige. Der er ingen som helst tvivl om, at Tøndermarsken, at Vadehavet, at Vadehavssøerne ser ud, som de ser ud i dag, fordi befolkningen gennem massevis af år har sørget for at passe på dem. Men det ændrer jo ikke ved, at man godt, når der eksempelvis er nogle advarsler om faldende bestand af vadefugle, kan se på det og så gøre noget ved det.

Kl. 17.45

Så vil jeg også godt sige, at det vil glæde mig utrolig meget, hvis antallet af hektarer når op på de 1.000, sådan som det kan komme, hvis det bliver succesfulde forhandlinger med lodsejerne om de sidste 500-600 ha.

Men jeg er så nødt til at sige: Det kunne jo godt være, at man nu høster frugterne af mange års ihærdig indsats fra ministerens eget ministerium, hvor man har forhandlet med lokalbefolkningen, med landmændene i området, og at det er derigennem, man er nået så vidt, at ministeren nu kan høste resultatet deraf.